

Św. Zygmunt

»PRZYKAZANIE NOWE DAJĘ WAM...«

NR XX/2022 (1048)

GAZETKA PARAFII PW. ŚW. ZYGMUNTA W SŁOMCZYNIE

15 MAJA AD 2022

I pod panowaniem Starego Przymierza byli tacy, którzy mieli miłość nadprzyrodzoną i łaskę **DUCHA ŚWIĘTEGO** i oczekiwali przede wszystkim obłędnych duchowych i wiecznych oraz ze względu na to należeli do Nowego Prawa.

Podobnie w Nowym Przymierzu zdarzają się ludzie cielesni, którzy nie osiągnęli jeszcze doskonałości Nowego Prawa, których także i w Nowym Przymierzu trzeba nakłaniać do uczynków cnoty, przypominając im o karze lub pewnych obłędach doczesnych.

Stare Prawo, chociaż dawało przykazanie miłości, jednak nie dawało **DUCHA ŚWIĘTEGO**, przez którego – jak mówi List do Rzymian – „miłość **BOŻA** rozlana jest w sercach naszych” Rz 5, 5.18; ŚW. TOMASZ Z AKWINU, SUMMA THEOLOGIAE, I-II, 107, 1, ad 2.

[KKK, 1964]

PIĄTA NIEDZIELA WIELKANOCNA

SALVATOR MUNDI — DA VINCI, Leonardo di ser Piero (1452, Anchiano – 1519, Cles Lucé)

ok. 1500, olejny na desce orzechowej, 65,6x45,4 cm, Louvre Abu Dhabi, <https://commons.wikimedia.org>

Z DZIEJÓW APOSTOLSKICH Dz 14, 21b-27

Paweł i Barnaba wrócili do Listry, do Ikonium i do Antiochii, umacniając dusze uczniów, zachęcając do wytrwania w wierze, „bo przez wiele ucisków trzeba nam wejść do królestwa **BOŻEGO**”.

Kiedy w każdym Kościele wśród modlitw i postów ustanowili im starszych, polecili ich **PANU**, w którego uwierzyli.

Potem przeszli przez Pizydję i przybyli do Pamfilii.

Głosili słowo w Perge, zeszli do Attalii, a stąd odpłynęli do Antiochii, gdzie za łaską **BOŻĄ** zostali przeznaczeni do dzieła,

które wykonali.

Kiedy przybyli i zebrali miejscowy Kościół, opowiedzieli, jak wiele **BÓG** przez nich zdziałał i jak otworzył poganom podwoje wiary.

PSALM RESPONSYJNY Ps 145 (144), 8-9, 10-11, 12-13 (R: 1b)

REFREN: **Będę Cię wielbił, BOŻE mój I KRÓLU**

PAN jest łagodny i miłosierny, nieskory do gniewu i bardzo łaskawy.

PAN jest dobry dla wszystkich, a **JEGO** miłosierdzie nad wszystkim, co stworzył.

Niech **CIĘ** wielbią, **PANIE**, wszystkie Twoje dzieła i niech **CIĘ** błogosławią **TWOI** wyznawcy.

Niech mówią o chwale **TWOJEGO** królestwa i niech głoszą **TWOJĄ** potęgę.

Aby synom ludzkim oznajmić **TWOJĄ** potęgę i wspaniałość chwały **TWOJEGO** królestwa.

Królestwo **TWOJE** królestwem wszystkich wieków, przez wszystkie pokolenia **TWOJE** panowanie.

Z APOKALIPSY ŚW. JANA APOSTOŁA Ap 21, 1-5a

Ja, Jan, ujrziałem niebo nowe i ziemię nową, bo pierwsze niebo i pierwsza ziemia przeminęły, i morza już nie ma.

I Miasto Święte – Jeruzalem Nowe ujrziałem zstępujące z nieba od **BOGA**, przystrojone jak oblubienica zdobna w klejnoty dla swego męża.

I usłyszałem donośny głos mówiący od tronu: „Oto przybytek **BOGA** z ludźmi: i zamieszka wraz z nimi, i będą oni **JEGO** ludem, a **ON** będzie **'BOGIEM Z NIMI'**.”

I otrze z ich oczu wszelką łzę, a śmierci już nie będzie.

Ani żaloby, ni krzyku, ni trudu już nie będzie, bo pierwsze rzeczy przeminęły”.

I rzekł **ZASIEDZAJĄCY** na tronie: „Oto czynię wszystko nowe”.

AKLAMACJA 13, 34

Alleluja, Alleluja, Alleluja

»Daję wam przykazanie nowe, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak **JA** was umiłowalem«

SŁOWA EWANGELII WG ŚW. JANA J 13, 31-33a, 34-35

Po wyjściu Judasza z wieczerznią **JEZUS** powiedział:

»**SYN CZŁOWIECZY** został teraz otoczony chwałą, a w **NIM BÓG** został chwałą otoczony.

Jeżeli **BÓG** został w **NIM** otoczony chwałą, to i **BÓG** Go otoczy chwałą w **SOBIE** SAMYM,

i to zaraz Go chwałą otoczy.

Dzieci,

jeszcze krótko jestem z wami.

Przykazanie nowe daję wam,

abyście się wzajemnie miłowali,

tak jak **JA** was umiłowalem;

żebyście i wy tak się miłowali wzajemnie.

Po tym wszyscy poznają,

że jesteście uczniami **MOIMI**,

jeśli będziecie się wzajemnie miłowali».

INFORMACJE PARAFIALNE

- 1-31.v. NABOŻEŃSTWA MAJOWE ku czci NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY... 15.v (niedziela): Uroczystość dzieci rocznicowych... 2.vii: Organizowana jest przejażdżka kolejką wąskotorową... 9-21.vii: Parafialny wyjazd wakacyjny do Krynicy Morskiej...

ZAPOWIEDZI

Zapowiedź I: Paweł PSZKIT, kawaler z parafii tutejszej, i Katarzyna KSIĘŻOPOLSKA, panna z parafii pw. Najświętszego Serca Jezusowego w Wiśniewie

Ktokolwiek wiedziałby o przeszkodach w zawarciu małżeństwa przez w/w osoby proszony jest o skontaktowanie się z Kancelarią Parafialną

ODESZLI

W ostatnim czasie odeszli z naszego grona:

Table with 3 columns: Name, Date, Age. Entries: Maria ŚWIATEK (5.v.2022, 1.86), Zdzisław ULICKI (5.v.2022, 1.73), Irena SIBILSKA (30.IV.2022, 1.94)

Wieczne odpoczywanie racz Im dać PANIE!

INTENCJE MSZALNE I MODLITEWNE

Table with 3 columns: Date, Time, Intention. Lists intentions for various days from 16.v to 22.v.

LITANIA DO WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH - ŚW. BARNABA...

Na świat miał przyjść na Cyprze, w żydowskiej rodzinie z pokolenia Lewiego. Jego właściwe imię brzmiało Józef. Był krewnym św. Marka

Ewangelisty, dlatego św. Paweł nazywa go kuzynem Ewangelisty Kol. 4.10.

Zapewne razem ze św. Pawłem przybył w młodości do Jerozolimy, aby u stóp znanego rabina, Gamaliela - uczonego żydowskiego, nauczyciela m.in. św. Pawła - pogłębić swoją wiedzę w zakresie religii mojżeszowej.

Dzieje Apostolskie tymi słowami wprowadzają nas w okoliczności początków jego działalności:

„Józef, [...] lewita rodem z Cypru, sprzedał ziemię, którą posiadał, a pieniądze przyniósł i złożył u stóp Apostołów” Dz 4. 36-37.

Został - według Klemęsa Aleksandryjskiego i Euzebiusza - jednym z 72 uczniów Pana Jezusa. I wówczas Apostołowie nadali mu przydomek, pod którym przeszedł do historii - Barnaba, to znaczy „Syn Pocieszenia”.

ok. 42 Barnaba został wysłany do Antiochii, skąd nadeszły wieści o nawróceniu wśród pogan. Miał przyrzec się temu nowemu, dla Apostołów - Żydów z terenów biblijnego Izraela - zjawisku. Antiochia (dziś Antakya) to ówczesnie trzecie największe miasto Imperium Rzymskiego, dziś miasteczko w południowej Turcji. Po przybyciu stwierdził, że sam sobie nie poradzi i udał się do Tarsu (ok. 230 km od Antiochii), skąd ściągnął św. Pawła. Razem pracowali około roku, po czym udali się do Jerozolimy, gdzie m.in. zanieśli pomoc dotkniętej głodem Judei Dz 11.27-30. I złożyli sprawozdanie Apostołom.

Zaraz potem powrócili do Antiochii - już ze św. Markiem. Pozyskali wielką liczbę wiernych dla CHRYSTUSA - wśród pogan. Udał się też na Cypr. Tam dokonali nawrócenia namiestnika wyspy, Sergiusza Pawła.

Opuścili wyspę i udali się do głównych miast historycznych krain Pamfilii, Pizydii i Lykaonii (dzisiejsza południowa Turcja). Była to pierwsza wielka podróż apostołska św. Pawła...

Kiedy w najważniejszym mieście Pamfilii, Perge, poganie uznali ich za bożków „Apostołowie Barnaba i Paweł rozdarli szaty [...] Zawiedziony tłum od entuzjazmu przeszedł do wściekłości”. W innym mieście, Ikonium, pobudzeni przez Żydów poganie omal nie pozbawili ich życia Dz 14. 1-21.

Na neofitów nie nakładano obowiązków prawa możeszowego, a żądano jedynie, by dawali świadectwo CHRYSTUSOWI przez przyjęcie chrztu i życie zgodne z Ewangelią. By to wyjaśnić prawowiernej gminie jerozolimskiej Paweł i Barnaba udali się z powrotem do Jerozolimy.

Był rok ok. 49. Obaj bronili obranego kierunku działania. Ich przeciwnikami byli nawróceni Żydzi. Sprawę na korzyść Barnaby i Pawła rozstrzygnął św. Piotr, a poparł go św. Jakub Młodszy. Ustalono, że wolno nawracać pogan, kiedy w danym mieście Żydzi nie przyjmą nauki CHRYSTUSA PANA, oraz że nawróconym z pogaństwa nie należy narzucać obowiązku zachowania prawa możeszowego Dz 15. 1-35.

Obaj powrócili do Antiochii. Barnaba zamierzał wraz z Pawłem udać się w drugą podróż misyjną. Doszło jednak do konfliktu, gdyż Paweł stanowczo sprzeciwił się, by w tej podróży brał udział również Marek, który w czasie pierwszej wyprawy samowolnie ich opuścił. Barnaba w tej sytuacji wycofał się i powrócił z Markiem na Cypr Dz 15. 39-40.

Nowy Testament nie zawiera wielu więcej informacji o Barnabie. Żył jeszcze w 56/57, gdy św. Paweł pisał pierwszy list do Koryntian, w którym oświadczał, że Barnaba, podobnie jak i on sam, zarabia pracując fizycznie na swe utrzymanie 1 Kor 9. 5-6. Utrzymywali więc przyjacielski kontakt...

Na Cyprze miał być pierwszym biskupem wyspy. Stamtąd miał udać się do Rzymu, a potem do Mediolanu, gdzie założył gminę chrześcijańską. Rządził nią przez 7 lat, po czym, powierzony godność biskupa jednemu ze swoich uczniów, miał powrócić na Cypr.

Tam głosił m.in. w synagogach. Gdy był w Salamynie napotkał Żydów przybyłych z Syrii, którzy zrażeni sukcesami Barnaby, wtargnęli do synagogi. Wyciągnęli go ze świątyni - za linę okręconą wokół szyi - i po serii strasznych tortur, ukamienowali. Miało się to stać ok. 60. Świadczy o tym może m.in. fakt, że w latach 61-3, gdy Paweł był więźniem w Rzymie, jego uczniem i podporą nie był jego przyjaciel, Barnaba, a św. Marek...

Relikwie Barnaby, pochowane, jak głosi tradycja, przez św. Marka, świadka męczeństwa, odnaleziono w 478. Barnaba miał się objawić we śnie ówczesnemu arcybiskupowi Cypru, Artemiosowi, i ujawnić miejsce swego pochówku. I rzeczywiście, po drzewem chleba świętojańskiego, odnaleziono grób, a w nim szczątki świętego. Na piersiach miał mieć Ewangelię św. Mateusza, którą sam własnoręcznie miał przepisać. Artemios ofiarował ją ówczesnemu cesarzowi bizantyjskiemu, Zenonowi...

Na miejscu grobu Artemios wybudował miał kościółek. Współczesne wykopaliska ujawniły jego istnienie, z dwoma pustymi grobowcami - prawd. św. Barnaby i Artemiosa...

Barnabie przypisuje się niekiedy autorstwo m.in. Listu do Hebrajczyków, acz jest to niepewne. Istnieje też Ewangelia wg św. Barnaby, napisana wszelako ok. 130, 70 lat po śmierci świętego, przez heretyckich gnostyków i uznawana za apokryf.

Table with 2 columns: MSZE ŚW., KANCELARIA PARAFIALNA, WWW, KSIĘŻA, INNE. Lists times and contact info for services.